בת כהן שנישאת לישראל ואכלה בתרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן וחומש ומיתתה בחנק דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משלמת הקרן ואינה משלמת החומש ומיתתה בשריפה אמר רב יוסף מחלוקת בנתינת שמן המשחה ובשינויי דשנינן אבל נתינה דעלמא דברי הכל בזית גופא תני תנא קמיה דר' אלעזר כל שישנו בסך ישנו בבל ייסך וכל שאינו בסך אינו בבל ייסך א"ל שפיר קאמרת לא ייסך כתיב וקרי ביה לא יסיך תני רב חנניה קמיה דרבא מנין לכהן גדול שנטל משמן המשחה שעל ראשו ונתן על בני מעיו מנין שהוא חייב שנאמר על בשר אדם לא ייסך א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי מ"ש מהא דתניא כהן שסך בשמן של תרומה בן בתו ישראל מתעגל בו ואינו חושש א"ל התם ומתו בו כי יחללוהו כתיב כיון דחלליה הא איתחיל אבל גבי שמן המשחה כתיב כי נזר גו' אלהיו עליו שמן משחה קרייה רחמנא דאע"ג דאיתא עליו לא איתחיל: על אלו חייבין על זדונו כו': קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו ממאי מפיק ליה הכי קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו שאין מביא אשם תלוי וניתני נמי חוץ ממי שעבר עליו יום הכיפורים שאין מביא אשם תלוי אמר ר"ל כי קתני היכא דאיתיה לחטאת ורחמנא פטריה עבר עליו יום הכיפורים ליתיה לחטאת דקא כפר ליה ר' יוחנן אמר במבעט דקאמר אין יום הכפורים מכפר דאי הדר ביה בתר יום הכיפורים בעי לאיתויי אשם תלוי ור"ל סבר מבעט נמי מכפר עליה יום הכיפורים ובפלוגתא האומר לא יתכפר לי חטאתי אביי אמר אינה מכפרת רבא אמר מכפרת היכא דאמר לא תיקרב דכולי עלמא לא פליגי דלא מכפרת דכתיב יקריב אותו לרצונו כי פליגי דאמר תיקרב ולא תכפר אביי אמר אין מכפרת דהא אמר לא תכפר רבא אמר מכפרת כיון דאמר תיקרב כפרה ממילא אתי והדר ביה רבא כדתניא יכול יהא יום הכיפורים מכפר על שבין ועל שאין שבין ודין הוא ומה חטאת ואשם מכפרין ויוה"כ מכפר מה חטאת ואשם אין מכפרין אלא על השבין אף יוה"כ אין מכפר אלא על השבין לא אם אמרת בחטאת ואשם שאין מכפרין על המזיד כשוגג תאמר ביוה"כ שמכפר על המזיד כשוגג והואיל ומכפר על המזיד כשוגג מכפר על שבין ועל שאין שבין ת"ל אך חלק מאי שבין ושאין שבין אלימא שבין שוגג לא שבין מזיד הא קתני לא אם אמרת בחטאת ואשם כו' אלא כי הא דעולא א"ר יוחנן אכל חלב והפריש קרבן והמיר דתו וחזר בו הואיל ונדחה ידחה נהי דאידחי קרבן גברא בר כפרה הוא אלא שבין דאמר יכפר עלי חטאתי שאין שבין דאמר לא תכפר עלי חטאתי ש"מ ורמינהי יכול לא יהא יום הכפורים מכפר אלא על שנתענה בו ולא עשה בו מלאכה וקראו מקרא קודש לא נתענה בו ועשה בו מלאכה ולא קראו מקרא קודש יכול לא יהא יום כיפורים מכפר ת"ל יוה"כ הוא מ"מ ותרוייהו סתם סיפרא הוא קשיין אהדדי אמר אביי לא קשיא הא רבי אליבא דרבי יהודה הא רבי אליבא דידיה דתניא רבי אומר כל עבירות שבתורה בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה יוה"כ מכפר חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר ברית בשר שאם עשה תשובה יוה"כ מכפר ואם לאו אין יוה"כ מכפר רבא אמר הא והא רבי אליבא דנפשיה ומודה רבי בעבירות דיוה"כ גופיה דלא מכפר דאי לא תימא הכי כרת דיוה"כ לרבי כיון דבכל שעתא ושעתא מכפר היכי משכחת לה ומאי קושיא דילמא דעבד עבידתא כולי ליליא ובהדי עמוד השחר מית דלא הוה יממא דלכפר ליה תינח כרת דליליא כרת דיממא היכי משכחת לה ומאי קושיא דילמא בהדי דקאכל נהמא חנקתיה אומצא [ומית] דלא הוה ליה שהות ביממא דלכפר ליה אי נמי דעבד עבידתיה סמוך לשקיעת החמה אי נמי בהדי דעביד עבידתיה פסקיה מרא לשקיה ומית דלא הוה ליה שהות ביממא דלכפר ליה: וחכמים אומרים אף המגדף כו': מאי אף המגדף (שאין בו מעשה) רבנן שמעו לר' עקיבא דתני בעל אוב ולא תני ידעוני אמרו ליה מאי שנא דלא מייתי קרבן משום דלית ביה מעשה מגדף נמי לית ביה מעשה ת"ר מגדף מביא קרבן הואיל ונאמר בו כרת דברי ר"ע ואומר ונשא חטאו וכללא הוא כל היכא דכתיב ביה כרת מייתי קרבן והא פסח ומילה דכתיב בהו כרת ולא מייתי קרבן הכי

שנשאת לישראל. ואינה משלמת חומש. דלא זרה היא שהרי לא נתחללה שאם ימות בעלה ותנשא לכהן אוכלת או אם זרע אין לה הדרא לתרומה: **משלמת כו'.** אשם ל"ג: **ומיתתה בחנק.** ורבי מאיר לטעמיה דלאע"ג דמעיקרא לאו זרה היא השתא מיהא זרה הויא: **אחת זו כו'.** דבעינן זר מתחלתו: **וחכמים.** היינו רבי יהודה בר פלוגתיה: **ובשנויי דשנינן.** לטעמיה דר"מ משום דאיתקש לסיכה: **אבל נתינה דעלמא.** כגון לא יתן עליה לבונה דמנחת חוטא בכזית דילפינן מונתן לכהן את הקדש (ויקרא כב) והכי מפרשא בפרק כל המנחות באות מצה (מנחות נט:): **לא ייסך כתיב.** בשני יודין שדי חדא לתוך התיבה וקרי לא יסיך דמשמע מי שמלווה שלא יסיך לא לעצמו ולא לאחרים מלווה אחר עליו שלא לסוכו ועובד כוכבים לאו בר מלוה הוא: **כהן שסך בן בתו ישראל מתעגל בו כו'.** ופי' כהן שסך את עצמו שמן יכול בן בתו ישראל לבא להתעגל בו ואפילו גדול וסך עצמו באבי אמו ואינו חושש אלמא כיון דבטלה בהיתרא בטלה והכי תניא בהדיא בתוספתא דמסכת תרומות (פ"י ה"י) סך כהן את עצמו שמן של תרומה ומביא בן בתו ישראל ומעגלו על גביו. וכן בתו ישראל דנקט משום דרגיל אצלו והוא הדין לאחריני: **שאינו מביא אשם תלוי.** שאין אשם תלוי בא אלא על ספק חטאת קבועה כדמפרש בפ' בתרא (לקמן כה.): **מפני במבעט.** ביוה"כ דאמר לא תכפר עליו משום הכי לא תני ליה: **ודין הוא.** שלא יכפר **אלא על השבין.** דלרצונו בעינן: (ג) אשם לאו דוקא נקט דהא אשכחן אשם אמזיד בפרק שני (לקמן ט.): ד' מביאין על הזדון: **אך.** בעשור לחדש יוה"כ הוא: **חלק.** יום כפור לשבין ולא לשאינן שבין: **מאי שבין.** דקתני אין מכפרין אלא על השבין: **הא קתני לא אם אמרת כו'.** וא"כ

מאי קאמר היינו הך: **אלא כי הא כו'.** והיינו דקאמר חטאת אינו מכפר אלא על השבין ששבין משעת הפרשה עד שעת הקרבה ולא שהמיר דתו בינתיים והתם בעי למילף (ד) יוה"כ דאם המיר דת קודם יוה"כ וחזר בו אחר יוה"כ תו לא מכפר עליה יום הכפורים אחר על עבירותיו שמקמי המרתו (ה): **אמאי נהי.** דבקרבן אמרינן הואיל ונדחה לאחר הפרשה ידחה מעל המזבח אבל גברא לגבי יוה"כ בר כפרה הוא כישראל מעליא: **ורמינהו.** אהא דתני לעיל יוה"כ אינו מכפר אלא על השבין: **מקרא קדש.** כתקון סדר התפלה: ה"ג **לא קשיא הא ר' יהודה הא רבי: פורק עול.** של כל המצות: **מגלה פנים.** דורש באגדות של דופי כגון מנשה שהיה אומר מה היה לו למשה לומר ותמנע היתה פילגש (ו): בריתא דקתני יוה"כ מ"מ רבי היא: **מודה רבי בעבירות דיוה"כ.** דהא דקתני לא התענה בו מכפר אעבירות דכל השנה אבל ההיא עבירה דעינוי לא מכפר ואך חלק נמי דקתני לעיל בעבירות דיומיה קאמר: (ה) יום הכפורים אינו מכפר אלא היום כדכתיב (ויקרא טז) כי ביום הזה: **כרת.** הולך ערירי בלא בנים ואם יש לו מתים: **אי נמי דעביד עבידתא סמוך לשקיעת החמה.** דלא הוה שהות לכפורי: א"נ **בהדי דעביד עבידתא פסקיה מרא דרפיק בה לשקיה ומית.** מיד דלא הוה שהות לכפורי: ה"ג **מאי אף המגדף: שמעו לר' עקיבא.** דמתני' ר"ע היא כדמפרש לקמן מגדף מביא קרבן דברי ר' עקיבא ואמרי אף מגדף נמי כידעוני. (ו) תימה לי ולר' יוחנן דאמר לעיל (דף ג:) הואיל ושניהם בלאו אחד נאמרו מאי אף דקתני במתניתין: **ואומר חטאו ישא.** מפרש לקמן (ט"ז) דכרת דמגדף איירי בקרבן עבודת כוכבים: **אפילו לרבנן (ורבנן קאמרי ליה** הגירסא הכתובה בספרים אינה כפי שיטת הש"ס וכן הוא בעיני)

תוספות קרי ביה לא יסיך. ולפי מאן דלית ליה מסורת מעכבת הכא לאו תוספת על התיבה אלא מפרש התיבה לענין יו"ד כין סמיך לכ"ף: **מנין** לכ"ג שנטל משמן המשחה כו'. תימה לאמאי לא קאמר לעיל דהוי שמן בשמן כדמפסיק שמן משחת אלהיו עליו אוקרי אע"ג דלית עליו לא איתחיל: [illegible]

עין משפט נר מצוה

סו א מיי' פ"י מהלכות תרומות הל' יג:

סז ב מיי' פ"א מהל' כלי המקדש הל' י:

סח ג מיי' פ"א מהל' תרומות הל' ח:

סט ד מיי' פ"ו מהל' שגגות הל' א [ה]:

ע ה מיי' פ"ג מהל' שגגות הל' ט:

עא ו מיי' שם הל' י ופ"א מהל' תשובה הלכה ג:

ז [מיי' הל' שגגות שם והל' תשובה שם הל"ג טוש"ע א"ח סימן תרח סעיף ו בהגה]:

עב ח מיי' פ"ג מהלכות שגגות הלכה א ופ"ג הל' ח:

עג ט מיי' פ"א מהל' תשובה הל' ג:

עד י מיי' פ"ג מהל' שגגות הלכה ח וסמג עשין מ"ד:

עה כ מיי' פ"א מהל' תשובה הלכה ג וסמג עשין ט"ז:

עו ל מיי' פ"א מהלכות שגגות הל' ג:

תורה אור השלם

1. על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: שמות ל לב
2. ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יי מקדשם: ויקרא כב ט
3. לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: במדבר ו ז
4. אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יי: ויקרא א ג
5. אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליי: ויקרא כג כז
6. ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ויקרא כד טו

הגהות הב"ח

(א) גמ' רבי יוחנן אמר מתניתין במבעט: (ב) רש"י ד"ה שנשאת וכו' הדרא לתרומה ע"כ ומשלמת כו' כנ"ל והד"א: (ג) ד"ה אלא וכו' בעינן הס"ד ואח"כ מ"ה חטאת ואשם שאין מכפרין אשם לאו: (ד) ד"ה אלא כי וכו' ביניהם והתם בעי למילף ביוה"כ: (ה) ד"ה מתה לפי וכו' קאמר הס"ד ואח"כ מ"ה ובהדי עמוד השחר ויוה"כ לאו:

גליון הש"ס

גמ' מתעגל. ע' כתובות ל ע"ב תוס' ד"ה מתחייב. וביומא עז ע"א תד"ה ומגן. ושם פא ע"א תוס' ד"ה וה"ר שבלא. ובמנחות סט ע"א תד"ה דבלא:

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

א) תרומות פ"י מ"ב [סנהדרין נא.], ב) [נ"ל שמן משחת אלהיו כדכתיב כמ], ג) נ"ל דקאמר דלא יתכפר לו יוה"כ כ"ש, ד) [שבועות יג.], ה) [פסחים ה. וש"נ], ו) הוריות יא. סנהדרין מו. [זבחים יב:], ז) [פס"ח: ותתחד], ח) [שבועות יג.], ט) [שבועות יג. יומא פה: פו.], י) [שבועות שם ע"ש], כ) רש"ק מ"ו, ל) [נ"ל מחטאו יפה (במדבר טו)], מ) [נ"ל אחר ד"ה והכמים], נ) [ויקרא ה.], ס) כפ"א: שנשמתה, ע) כפ"א: נשמתה, פ) כפ"א: שמרה, צ) [סנהדרין נס:], ק) [כתובות לו], ר) ע' כ"ם, ש) [ע"ג], ת) ע"ך לע"ב

מוסף רש"י

ואכלה בתרומה. בשוגג, דבגי זר אינה מיג קרן וחומש, **משלמת את הקרן.** [illegible] **ואינה משלמת את החומש.** [illegible] **ומיתתה בשריפה.** [illegible] **ניסת לאחד מן הפסולין.** [illegible] **מה חטאת ואשם אין מכפרין אלא על השבין.** [illegible] **שאין מכפרין על המזיד כשוגג.** [illegible] **אך חלק.** [illegible] **והואיל ונדחה.** [illegible] **ולא קראו מקרא קודש.** [illegible] **סתם סיפרא.** [illegible] **מפורק עול.** [illegible] **ומגלה פנים בתורה.** [illegible] **ומפר ברית בשר.** [illegible] **בעבירות דיוה"כ גופיה.** [illegible] **דאי לא תימא הכי.** [illegible] **היכי משכחת לה.** [illegible] **דלא הוה יממא.** [illegible] **כרת דיממא.** [illegible] **חנקתיה אומצא.** [illegible] **סמוך לשקיעת החמה.** [illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

[illegible]